

[Jens Thomsen.]

fredsstille Efterspørgselen. Saa sent som sidst i December ønskede England mest muligt Smør fra os, men i Dag har de begrænset vor Eksport. Der er allerede oplagret betydelige Mængder Smør, der rimeligvis kun kan finde Anvendelse paa Hjemmemarkedet. Derfor er det nødvendigt at faa Margarinespørgsmaalet medtaget ved Forlængelsen af Smørloven. Landbruget er villigt til at indrette Produktionen efter Afsætningsmulighederne, men en Ændring af Produktionen kan ikke ske fra den ene Dag til den anden, og derfor maa der nu træffes en Afgørelse af, om vi skal fortsætte med at give større og større Arbejdsløshedsunderstøttelse for at opretholde Verdensrekord i Margarineforbrug. Spørgsmaalet er nu mere paatrængende end nogen Sinde, og jeg mener, at det er absolut paakrævet at gennemføre en Ændring snarest muligt, for vi har ikke Raad til at opretholde Verdens største Forbrug af Margarine.

Jeg maa paatale den uanstændige Fremgangsmaade, at man først fremsætter disse vigtige Lovforslag, som vi behandler i Dag, halvanden Dag før den gældende Lov udløber, og tilmed fremsætter dem paa saa sent et Tidspunkt, at der kun kan levnes 2½ Time fra Fremsættelsen til første Behandling. Jeg finder, at en saadan Fremgangsmaade undergraver et sundt parlamentarisk Styre. Da vi havde den frie Prisdannelse paa Verdensmarkedet, kunde dansk Landbrug opnaa Produktionsprisen for sine Eksportvarer, og samtidig opnaaede vi en rimelig Pris paa Hjemmemarkedet. Men efter at den frie Prisdannelse er ødelagt af de mange Afspærringsforanstaltninger, er vi blevet tvunget til at sælge under Produktionsprisen til Eksport, og Regeringen har ført en saadan Politik, at Landbruget ogsaa har været nødt til at sælge sine Varer paa Hjemmemarkedet under Produktionsprisen.

Danmarks Smørproduktion og -eksport har vakt Beundring over hele Verden, og den har hævet hele Befolkningens Levestandard. Derfor burde man vise en større Forstaaelse af denne Produktion i en kritisk Tid som den, vi er inde i. Samfundets Leveniveau er afhængigt af Forholdet mellem Landets Indtægter og Udgifter. Det er Indtægternes Størrelse, der bestemmer Udgifternes Størrelse, hvis der er en sund Økonomi. Danmarks væsentligste Indtægter er Sterlingindtægter. Derfor har vi set, at Kronen i en Aarrække har været sat i Forhold til Sterling. Men i en kritisk Tid forlader man dette sunde Princip og sætter

Kronens Værdi i Forhold til Dollar for at sikre billigere Priser paa udenlandske Varer. Hensynet til Landets Indtægter sættes derved i Baggrunden til Fordel for Udgifterne. Man sikrer Landets Forbrug af udenlandske Varer uden Hensyn til, om Landet kan betale Forbruget eller ej. Det bliver en bagvendt og usund Økonomi. Man forsøger at forøge Landets Import paa Eksportens Bekostning, man undergraver Landets Økonomi ved at animere Befolkningen til at leve over Evne. Man burde gaa den modsatte Vej og fremme Indtægterne mest muligt, men holde Udgifterne nede.

Eksporten bør fremmes, og Importen begrænses. Men gennem den førte Valutapolitik har man gennem mange Aar væltet Byrderne paa Eksporterhvervene, og man gaar videre ad den kendte Vej gennem den ændrede Kronepolitik. Saa længe Sterling var mere værd end 22,40, maatte Landbruget tvangsaflevere til denne Pris mod den trufne Aftale, der var 22,50; men saa snart Sterling falder en Smule i Forhold til Dollar, bryder man denne Aftale og overlader Usikkerheden og Risikoen til Eksporterhvervene. Landbrugets Organisationer kan ændre de meningsløse Forhold, for selv om Smør, Flæsk og Æg har en forholdsvis ringe Værdi i Forhold til Guldet, saa repræsenterer disse Varer stort set hele Landets Købeevne.

Jeg ønsker, at ethvert Erhverv og enhver Person, der udfører et samfundsnyttigt Arbejde, skal have en rimelig Løn; men blandt disse maa ogsaa Landbruget være. Der skal efter min Mening gives Løn for Arbejde og Almisser til trængende. Det er Landbruget, der hjemfører ca. 75 pCt. af Landets samlede Valutatilførsler, og Landbrugseksporten repræsenterer derfor de 75 pCt. af Landets samlede Købekraft over for Udlandet, til Trods for at disse Eksportvarer har for lille en Værdi i Forhold til Guldet. Der raser jo ogsaa en økonomisk Krig mellem Landene, hvorfor der er gennemført de mange Afspærringsforanstaltninger, og disse bevirker det naturlige Forhold, at Producenterne af Verdens fineste Smør maa nøjes med Verdens mindste Smørpris.

Men Danmark kan ikke betale de udenlandske Varer med Guld; vi kan kun betale Varer med Varer, og derfor har Landbrugseksporten den afgørende Betydning for hele Samfundet. Disse Eksportvarer skal derfor betales med Produktionsprisen, der betinger en tilsvarende Løn for Arbejdet i Landbruget, som der betales i andre Erhverv. Afgørende Betydning har det ikke,